

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fill. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A végromlás.

Hozzáértők mondják, a laikusok is látják, hogy az utcák csak úgy suhognak a selyemtől. A divat megkívánja, az asszonyok szívesen engednek neki. Gazdagságot reprezentálnak az asszonyok, mind a divat szerint vannak öltözve, a divat pedig mostanában igen drága.

Csatargoló semmittevésben, jóleső, gyönyörködtető látvány szép asszonyainknak ez a jóléthez való pompázása. Ám az elmékedőnek s ha érdemesnek tartaná, a politikusként is sok gondolkodni valót nyújthat ez a jelenség.

Az utcai gazdagság képe nőnemű pendája az otthoni szegénységnek, melyet a társadalom himnusz oszlopai nap-nap után prezentálnak. Itt csupa panasz rossz keresetről, kevés fizetésről, ott csupa demonstráció jólétről, bőségről. A mi asszonyainkon meglátni, mi most a divat Párisban, de nem látni meg, hogyan áll a kamatláb és mekkora az áruforgalom. Az egyik jelenség ráczáfol a másikra és egyszermind megokolja. Nem csak a kereset kevés nálunk, hanem nagy a pazarlás is. Nem vagyunk gazdagok és nem tudunk szegények lenni. Ez a mi magyar társadalmunk nem őszinte, ezzel okozza romlását.

Egyesek talán nem hibásak benne, de az osztályok igenis. És a főbaj, minden urhatnáságnak forrása, hogy vannak osztályok. A meglevő és respektált rangkülönbségek idézik elé a törekvést e különbségeknek külső eltüntetésére. Ha csak polgárok volnánk és nem előkelőbb polgárok, életmódunkat a jövedelmünk szerint rendeznők be. Így azonban a mások, a jobb módúak jövedelme szerint élünk. A következménye

a megtakarítás lehetetlensége és az eladósodás kikerülhetetlensége.

Nemzeti momentuma is van ennek a jelenségnek. A divatot Párisban csinálják, minálunk vakon lemásolják. És polgári hölgyeink nem veszik számba, hogy a divat mindig egy milieunek a terméke, mely csak hasonló viszonyok között vehető át. Innen való az, hogy kevés jövedelmű asszonyok nagyobb pazarlást visznek végbe, mint a fővárosi hölgyek, akik ugyanazt a ruhát viselik. Mert a divatot azoknak teremtik, akik kocsin járnak, ami hölgyeink azonban gyalog viselik esőben, sárban egyaránt.

Van ennek morális következménye is. A társadalom kivetkőzik természetesen mivoltából és mások formáit mutatva, a maga erkölceit elveszti. A hivalgás a főprinczipium, az életünket mások számára látványosságnak rendezzük, magunknak pedig megmarad a gond és a keserűség. Hány házasság bomlik föl, hány családi kör pusztul el, hány gyermeknek a nevelése romlik meg csak azért, mert drága a ruha és senki sem láthat a gyomrukba. Mindenki reprezentál és senki sem éli a maga életét. S így a deficit beáll nemcsak a budgetben, hanem a morálban is.

Általánosabb, súlyosabb természetű baj ez, mint gondolnók. Tehát a legalsóbb néposztályig alig van munkás ember, a kinek a felesége, leánya nem törekednék többnek látszani, mint a mi. A társadalom alakulásának a mozgatója pedig mindenképpen a nő, mert viszont az irányítja a maga varázsával a férfit.

Társadalmi őszinteség, megbecsülése a szegénységnek azzal, hogy nem tesszük kötelezővé

a gazdagságot, milyen olcsó volna ez a reform, mennyire mélyreható és mennyire lehetetlen! Mert ebben az irányban nincs semmi törekvés, ellenben a hivalgásnak évről-évre erősebb a vonzó ereje. Az is fölötte jellemző, hogy a high-life körei egyre, ugyyszólván védvamos rendszerrel akarják maguktól távoltartani a polgárságot. De hiába. A divatnak évről-évre való drágulása erre a célzatra vezethető vissza, de nincs fogantatja, mert kerüljön bármibe, a polgári elemek utána törtetnek és nem ismernek materiális lehetetlenséget. Pedig világos, hogy ennek is meg van a maga határa, csak hogy mire ehez a határhoz érünk, a megállást már a katasztrófa fogja parancsolni, nem pedig a józan ész.

És nekünk vannak nőegyleteink, vannak jótékony hölgyeink, vannak békebarátaink és vannak iparpártoló hölgyeink, de nincs senki, aki társadalmi kérdésekkel foglalkoznék, elég előkelő arra, hogy szegénységet predikálhasson, eléggé demokrata arra, hogy a társadalommal azonosítaná magát. Pedig igazában mondjuk: mindennemű bajt enyhítene egy példaadásában hatásos divat-mértékletességi egyet, mely el tudná érni, hogy az utcákon, mulatságokon kevesebb selyemruha suhogjon.

A székelység helyzetéről.

— Irta: Sz. Szakács Péter. —

Mezőgazdaság, ipar, kereskedelem oly egymásra ható tényezők, hogy valamiképpen egyik a másiknak kölcsönös hatása nélkül nem fejlődhetik, ugy a közgazdasági viszonyok is csak ezek együttes mérlegelésével ítéltetők meg.

Az 1899-ik év mezőgazdaságilag jó közepes évnek mondható. A termés jó volt, az árak közepes

Vallomás.

Eszembe jut az a csöndes nyári alkony, mikor együtt ültünk az erdő szélén és néztük a leáldozó nap veres sugarait, amint tűzbe borították az eget. Mesészerű fényben égtek fantasztikus felhőcsoportok és csodálatos alakzatokkal idegen, ösmeretlen világot varázsoltak a gondolkozó lélek elé.

Az eget néztük... talán ott kerestük azt, a mit a földön megtalálunk tiltva volt.

Körülöttünk csendes volt minden. A buzaföldek érett kalászáinak hullámlása volt az egyedüli mozgalm az esti táj csendjében. Békét, nyugalmat hirdetett a természet. Nem beszéltünk, de tekintetted, amely szeretettel pihent rajtam, azt látszott mondani: „Sebzett szived ugy-e megnyugodott? Fáradt lelked ugy-e megpihent?”

Igazad volt.

E perczen semmi sem fáj, semmi sem bántott, mint a beteg, fáradt sas, amely röptiben megsebezte szárnyait és sziklás, rideg magányából alrészállt a szelid völgybe: ugy jöttem hozzátok. A rokonszenv, a szeretet melegénél, sebem behegedt, tetterőm elszibbadt és elaludtak bennem a vágyak, amelyek azelőtt felvittek a magasba, hogy minél messzebb ellássak embertársaim felett és a tágas látkör betöltse mozgalmak után vágyó lelkemet. De a nyugodt, boldog lét altató hatása alatt uj vágy ébredt bennem: folytatni ezt a fájdalom nélkül való életet. Feledni, hogy vannak civilizált, zajos metropolisok, ahol izgató élvezeteket hajhásznak az elfá-

sult idegzetű emberek, ahol a bűn és az erény ölekezése érdekes drámákat szül; ahol a pénz, hírnév az emberek hitvallása, a csalétek, ami felé mint esti pille a fénybe, ugy repülnek ezrivel a versenyzők, hogy pillékhez hasonlóan mihamar szárnyperzseltent, tönkremenve hulljanak alá.

S míg e csöndes nyári alkonyon szívem örökre itt maradni ösztökélt, lelkemben először emelgette szárnyait a szállni vágyó sas és azt sugta nekem: „Mit keressz itt e csendes völgyben, mikor a természet arra rendelt, hogy egyedül repülj kietlen, sivár tájakon? Pihenni szeretnél a szeretet melegénél és nem kérde van-e jogod hozzá?”

Boldogság után vágyol és olyan szívet akarsz magadnak biztosítani, amely a másé! Azt hiszed, tartós boldogságot ad, amihez igaztalan uton jut az ember? Virágos utakon vezet, édennek kecsegtet a tiltott szerelem... de a kárhozatba visz...”

Tiltott szerelem! Miért legyen tiltott az érzés, ami megtörhetetlen erővel vonz egymáshoz két szívet?! Nem a természet alkotta-e a szíveket akként, hogy megértsék egymást, nem a Gondviselés akarta-e, hogy egymásra találjanak? S akkor minek kitérni a Mindenség akarata, a Gondviselés utmutatása elől? Hisz a földi lény életének csak egy igazi, magasztos célja van, amiért érdemes születni, élni, szenvedni: a szeretet! A szeretet, a melynek skáláját végig álmódni, végig élni kell, hogy földi pályafutását helyesen töltse be az ember. Ha megtaláltad, akit a természet számodra alkotott, aki forrongásba hozza véredet s kivel lelked egybeolvad, aki mellett földöntúli boldogságot találsz és távol tőle elveszti előtéd értékét az élet; ha érzed, hogy egyedül vele

egyesülve alkottak tökéletes, harmonikus egészet... ne vonakodjál.

Mondj le mindenről a világon, csak róla nem, mert a földi boldogság quitesentiaja: egyesülés az igaz szerelemben.

Mert többféle a szerelem, mint a tavasznak is különbözők a virágai.

Egynémelyt letépünk, hogy azonnal eldobjuk, a másiknak bódító illata vonz, a harmadiknak szin-pompáját csodáljuk és csak tetszelgésből tüzzük a keblünkre, de a mi virágunkat, az igazit, lepréselve őrizzük meg szívünk imakönyvében és akkor is szépeknek látjuk, mikor már szinehagyott és tovaszállt az illata.

Oh! mert aggkorunkban is ragaszkodunk ahhoz, kit fiatal szívünk hevéllel szerettünk s kivel együttesen jártuk meg az élet utait.

Igy beszélt a szívem, ellentétben a szállni vágyó sassal, aminek megmozdult szárnyai újra benn pihentek lelkemben.

És mi tovább néztük az eget és ott ültünk az erdő szélén, amíg eltűnt az ég pirja és szürke fátylak homályba borították a tájat.

A boldogság szárnyverését éreztem magam körül és e perczen le tudtam volna mondani mindenről a világ összes gyönyöreiről, hírnévről, dicsőségről, ha oda borulhattam volna a kebledre!

De kísértétként jelent meg előttem hirtelen annak a sápadt asszonynak a mártír-alakja, akinek régibb jogai vannak reád. Akit szerettel egykoron, mint talán most engem szeretsz, akire, mikor szép volt és a testi szenvedés nem lánczolta a kórógyhoz, talán épen ugy néztél, mint akkor reám: izzó, vágyó tekintettel...

sek, tehát a nagy közönség ipari és más szükségleti cikkekre is többet fordíthatott mint az előző években.

És mégis az egész év nyomott hangulattal telt el. Fölötte megdrágult és szűk lett a pénz, melynek minden téren érezhető hátrányos hatása. Ennek oka — értesülésünk szerint — abban keresendő, hogy az egész világon drága volt a pénz, a külföld viszszavonta a magyar értékpapirokba fektetett pénzét s főképp Németország óriási gyárak létesítésére fordította, tehát befektetés útján otthon kívánja gyümölcsöztetni tőkét.

A székelyföld közgazdaságára általánosan nyomasztólag hat, hogy az oly rég óta tervbe vett és törvénybe is iktatott székely vasuti hálózat még soha kiépítést nem nyert. Így, a kedvezőtlen szállítási viszonyok miatt, temérdek kincs hever kiaknázatlanul, a melynek feltárása és a világforgalomnak átadása mellett a napról-napra koldusodó székelység jó foglalkozást nyerhetne, a mi rövid idő alatt előnyösen megváltoztatná a székelyföldnek rég idő óta nyomoruságos közgazdasági helyzetét.

A költő baljósolata: „Pusztulunk, veszünk, mint oldott kéve szét hull nemzetünk“, a székelységnél — fájdalom — maholnap valóra válik. Hasztalan tárjuk fel évről-évre a bajokat.

Gyárak kellenének, hogy a szegény, kereset nélküli székelységnek ezek is kenyeret adjanak. De ha az állam erősebben magáévá nem teszi az ügyet, itt gyárak kellő számban soha sem keletkeznek. Koldus nép nem építhet gyárakat, a külföldi tőke pedig tőlünk messze van s a közlekedés és szállítási eszközök hiánya miatt ide nem is igen nyerhető meg. Pedig csak a vasuti hálózat és nagyobb számú új iparüzletek menthetik meg e hazafias népet.

A székelyföld ipara és kereskedelme évtizedek óta ugyanegy keretben mozog, a szó valódi értelmében vett fejlődésnek nyomára is alig akadunk.

A marosvásárhelyi és székelyudvarhelyi két ipari szakiskolában növekedett jeles képzettségű ifjak máshol keresik életfeltételeiket. Itthon nincs kinek dolgozzanak, finomabb és így drágább ipari készítményeknek itt csak ritkán akad vevője.

Olyan iparágak volnának a székelyföldön meghonosítandók, a létezők közül pedig fejlesztendők, a melyeknek produktumai máshol találhatnának értékesítést és a nép legszélesebb rétegeiben is annak hasznát, gyümölcsét élvezheti. Ez a textilipar és a faipar. Ámde mind kettőnél a házi-ipart kellene alapul venni, mert csak így válhatik a népnek közkincsévé és egy egész nagy vidék életadó elemévé.

Ama csendes nyári estén éreztem először, hogy mennem kell.

Elárulhatom-e, Evelinet, a szegény mártírt, aki hősiiesen tűrte szenvedéseit és szeretettel tárta ki felém karjait, mikor az élet küzdelmeiben kifáradva, megtörve pihenni jöttem hozzátok? Elloppjam annak a szerencsétlen asszonynak a támaszát, gyermekeinek az apját.

És az érzés, hogy mennem kell... mindinkább erőt vett rajtam... üldözött.

Üldözött, ha gyengéden szólál hozzám, ha kezeink véletlenül összeértek, ha rólad álmodva felriadtam fekhelyemen; üldözött, ha elgondoltam, annak lehetőségét, hogy eljő a perc, mikor növekvő szenvedélyünket nem rejthetjük tovább a barátság álarca alá.

Megrémültem a veszélytől, hogy bevallod szerelmedet...

És mégis... ez a szerelem, amit megértenem nem volt szabad; ékesszóló, szívemig ható tekintet, ami elől hidegen fordultam el; forró kézzorításod, ami elerőtlenedett kezemben megfagyasztotta a vért: szerelmed minden tanujele, amit látszólagosan közönnnyel utasítottam vissza: ez a szerelem volt kinom, gyötrelmem, gyönyörűségem!

Előle szöktem. E miatt utaztam el gyorsan, hirtelen. Azért kerültelek félve, azért nem mozdultam az utolsó órákban Eveline ágya mellől... azért voltam veled szemben rideg, szívtelen, mert félttem, ha kitarod felém karjaidat, nem lesz erőm szerelmedet visszaütasítani...

Országok választanak már el egymástól... A válás első, kegyetlen fájdalma lecsillapult és annyi küzdelem, lemondás, önmegtágadás után végre azt hittem, megtisztulva kerül ki bűnös szerelmünk a szenvedés tisztító tűzéből és önzetlenül, tisztán szerethetjük, egymást a távolból...

De te másképen határoztál... Amit bevallani nem mertél szóval, azt megirtad.

Erre kellene fordítani a figyelmet a gyáripar meghonosításánál is, amiye — fájdalom — a székelynek nincs.

A gyáripar kenyeret adna a most kivándorló proletár népnek, a fejlett és kivitelképes házi-ipar pedig jobb módra helyezné azon kis gazdákat, földműveseket, akik most csak nyomorogva élhetnek csöpp vagyonkájukból.

Nem kell attól félni, hogy nem maradna ember a székelyföldi nagy- és középbirtokok megművelésére, mert az emberek természettől örökölt más-más hajlammal bírván, egy jelentékeny rész a földmiveléstől soha el nem tér. Hogy drágább lenne a napszám, az egészen természetes, ámde tessék az amugy is kis közép birtokokon, sőt a nagyobbakon is intenzív gazdálkodást meghonosítani s az könnyen elbirja a jobb munka nagyobb költségét.

A honi- és főképp a helyi ipar nagyobb felkarolása céljából kamarának Marosvásárhelyt karácsonyi árubazárt rendezett. Szerény kezdet volt, de reméljük, hogy jövőre hova-tovább nagyobb jelentőségűvé válik.

A kézműipar mindig csak korlátolt számú iparosnak adhat kenyeret. Ez tehát bármily magas fejlettségi fokra emelkedik is, a nép anyagi jólétén csak közvetve lendíthet. Annál inkább emeli azonban a városok nivóját és vagyoni helyzetét, miért ennek fejlesztése is fölötte kívánatos.

Itt is azonban azon iparnemekre volna a figyelem fordítandó, melyeknek készítményei, habár itt bent a hazában, de ennek más — gazdagabb vidékein nyerhetnének értékesítést, első sorban azonban az ide özönlő osztrák készítményekkel szemben sikerrel versenyezhetnének.

Szövetkezetek létesítése által e tekintetben sokat lehetne elérni. Kezd is ezek iránt iparosainknál a kedv élénkülni s reméljük, hogy jövőre már valamely sikerrel számolhatunk be.

Sajnálatos, hogy nagyobb városainkban ipartestületek még létre nem jöhettek s így örökös a panasza a hiányos ipari közigazgatás miatt.

A székelyföld kereskedelme, mint annak előtte, fölötte szűk korlátok között mozgott és — mondhatni — a mezei terményekre, fűrészelt és tutajfa árura, ásványvízre és állatokra szorított. A hol nincs ipar, ott gyöngye a kereskedelem is.

A vagyontalanság és munkhiány mind több embert hajt a székelyföldről idegenbe. A tárgyalt évben ugyan nem volt mit keresniök a vándorlónak Romániában, mert a rosz termés miatt ott is

Elöttem fekszik a leveled: csupa szemrehányás, vad fájdalom!

Heves, szenvedélyes szavakban szememre lobbantod kaczárságomat, szívtelenségemet.

Megátkozol, mert szerelmet csak ébreszteni, de adni nem tudtam... Azt mondod, boldogtalan vagy, mióta elmentem, szenvedsz... és engem teszesz felelőssé lelki kinjaidért.

Szenvedélyed elvakít. S lehet, mert nagyon szeretsz, azért sértosz annyira. Kiméletlenül méred reám a csapásokat, abban a tudatban, hogy érzéketlen szívet sujtasz. S azt mondod, könnyebben beletnyugodnál a megmásíthatatlanba (mert hiszen magad is belátod, hogy egymáséi nem lehetünk soha), ha tudnád, hogy én is szenvedek a távolban és gyötrelmeidnek századrészét is érzem!

Teljesüljön kívánságod. Amit örökre elhallgatni akartam előtted, leirtam e vallomásban és tudd meg, hogy minden magamra hazudtolt érzés: közöny, barátság, lemondás daczára szerettelek! Tudd meg, hogy én is nyomorult vagyok és szenvedek, a vágy utánad elgyötör...

De tudd meg azt is, hogy e vallomás örökre elválaszt tőled. Most már mint barátok sem találkozhatunk többé... szerelmünk árnya folyton kísértene... gyengeségem bevállása kiszolgáltat neked, nem lenne többé erőnk az ellenálláshoz.

És én nem akarok elbukni.

Meghaltam számodra. Soha többé írni egymásnak nem fogunk. Jobban, mint a mérföldök ezrei, az oceán... választ el tőled ez a kieroszakolt vallomásom.

Elutazom messze... ismeretlen helyre, nyomomra nem akadsz... Soha többé nem fogjuk látni egymást... De a vágyad teljesült. Tudod, hogy szenvedek, szeretlek és szeretni foglak!

N-i.

fordult a világ s a szorgalmas székelyek keresetre nem találtak, hanem azért mégis ösztönszerűleg elmentek próbálkozni. A vége igen természetesen csalódás és idehaza a nyomor terjedése lett, mihez a székely névnek megszegényítése is járult, t. i. a román kormány a benszülött munkások megnyugtására a konkurens székely munkások nagy részét kiutasította és rendőri fedezettel a határra tolonczoltatta. Adataink vannak arra, hogy a székelyföldről romániai ügynökök tavasszal ezerszámra csábították ki a munkásokat czukorrépa kapálásra, a kik hónapokon keresztül tetlenül vesztegeltek a barátságatlan idegenben. Az elvetett répa ugyanis a szárazság miatt nem kelt ki s mikor a munkaadók látták, hogy várakozásuknak nem lesz eredménye, a székelyeket minden kereset nélkül szétkergették.

A székelyföldi gazdasági viszonyok rendkívül mostohaására vall, hogy ily keserves megpróbáltatások daczára is vajmi keveset csökkent a kivándorlók száma. Kamaránk kerületében nem kevesebb mint 9422 utlevelet adtak ki az elmúlt évben is, a miből esett Csikmegyére 4155, Háromszék megyére 3566, Udvarhely megyére 1454, Marostordamegyére 190 és Marosvásárhely sz. kir. városra 57. Hozzászámítva az utleveleket nyert egyének számának legalább is kétharmadát tevő kisérőket, valamint az utlevél nélkül távozókat, mintegy 15—20 ezerre tehetjük a múlt év vándorlók számát.

Kétségtelen bizonyítékai ezek a tanúságok annak hogy magában a székelyföldön fogytán az éltető erő s a nép a züllés útján van. Nem nézi immár merre, nem nézi hová, hanem vakon, számítás nélkül megy neki az idegen világnak és a nagy bizonytalanságnak. Idehaza sorjában elbuknak az apró kis gazdák és a mellözött kisiparosok s mert adósság is terheli őket, még szégyenlik is nyomoruságukat, elbujdosnak oda, a hol nem ismerik. Pedig ennek a népnek, mint a kelet védőjének s a magyar állameszme hivatott fentartójának biztosítani kellene anyagi jólétét, függetlenségét és önállóságát, mert ha elesik hejre nem hozható veszteség érheti az államot.

A segély nyújtás fölöttébb sürgős. Megelőző jelentésünkben erre a székelynek ipari kiképzését egyelőre jó eszköznek mondtuk, most meg a munkások közvetítő irodák felállítását tartjuk sürgősnek, a melyek a munkások tömegeit Magyarországon kötnék le rendszeres és biztos keresetet nyújtó munkákra.

A fő feladat a székelyföldön igen természetesen vasutak építése, gyárak és bányák alapítása, központi városok nagyobb arányú fejlesztése lenne, hogy az elaprózott kis birtokokból is lassan-lassan kipusztuló nép ezrei az ősi poszton más tisztességes foglalkozásoknak állandó keresetre leljenek.

Ujdonságok.

Petőfi halálának évfordulójára.

*Félszázada mult, hogy Segesvárnál
Harcoltak a dicső felistenek,
Dörgött az ágyu s a tűz-viharban
Ott állt háromezer honvéd-gyerek.
Zászlójukon a szent szűz képét
A golyózápor szétrongyolá
S renyő dőrej közt harsant a jelszó:
A szent szabadság ó, éljen, Hurrá!*

*Idegen zsoldos, aki reánk tört
Hogy rabszolgává tegye a magyart;
Remegve látta, hogy sujt, vág, villog
A honvéd kézben fényes harci kard.
És hullott, egyre hullott a kozák,
Hegyekké lett a sok holttetem,
De ha ezer halt, tízszer annyi jött,
Hogy letiporjon én hős székelyem!*

*Véráradatnak tengere festé
A halmot, völgyet és virágokat;
Itt gyermek ifju; kartács zúzta szét,
Amott az atyja szent boszut fogadt.
Földet megrázó ágyu-dőrejnek
Villáma, hangja az egekig ér;
Meghal, de nem fut a honvéd-sereg,
Hiszen ott van Bem a dicső vezér!*

*S viharban, vészben ott állt egy király,
Magyar szabadság fenkölt dalnokod!
Kit felséggé nem a rabszolgahad,
Hanem maga az Isten alkotott.
És gloriába vont szentséges fejét
Ott látta föld s ég, patak és avar*

A három ezrek ajkán felzudult:
Ne hagyd magad, ne székely és magyar!

*
„Hol sirjaik most domborulnak“
Unokáik im leborulnak.
Zsolozsmája a kegyeletnek
Hangzik az ajkán százezreknek
Ugy, amiként megjósolá,
Könnyek harmatja hull reá . . .

Bessenyei.

Személyi hír. Hollaki főispán, ki Budapestről 23-án tért vissza városunkba, f. hó 23-án már ismét Budapestre utazott.

Halálozás. F. hó 22-én M.-Gezseben kiskészi Harmath Izsák elhunyt. A megboldogultban Harmath Ödön szakiskolai tanár édesatyját vesztette el. Haláláról a következő jelentés lett kibocsátva: Alulírottak a legmélyebb fájdalom érzetével tudatják a hön szerető férj, önfeláldozó apa, após és nagypapa kiskészi Harmath Izsák élete 62-ik, boldog házasságának 39-ik évében rövid szenvedés s a halotti szentségek felvétele után f. hó 22-én d. u. 6 órakor történt feledhetetlen gyászos elhunytát. Földi maradványai a drága halottnak f. hó 24-én d. u. 4 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a helybeli sírkertben elhantoltatni. Áldás, béke lengjen porai felett! M.-Gezse, 1900. július hó. Özv. Harmath Izsákné Biluska Mari és gyermekei: Jenő, Teréz, Ödön, Gerő, Viktoria, Béla és Rózsa. Borza Aladár, mint veje. Borza Ninuska és Harmath Margit mint unokái.

A végrehajtások korlátozása. Amíg a pénzügyminiszteriumban egymást követik a rendeletek a közdóknak minél kérlelhetlenebb végrehajtás utján behajtására, addig az igazságügyminiszteriumból olyan intézkedésről értesítenek, mely bizonyára nagy megkönnyebbülést fog szerezni a szegényebbszerű „végrehajtottak“ táborában. Az új perrendtartásra vonatkozó javaslattal ugyanis annyira készen vannak az igazságügyminiszteriumban, hogy azt a képviselőház már az őszszel tárgyalhatja. Az igazságügyminiszter ezzel a javaslattal egyidejűleg a képviselőház elé terjeszti a végrehajtási törvény módosítására vonatkozó tervezetet. Ennek a tervezetnek az lenne a célja, hogy az új törvény életbeléptetése után a házi butorokat végrehajtás utján lefoglalni többé ne lehessen. Az új törvény nemcsak a tömeges igénypek letárgyalásától mentené fel a bíróságokat, hanem lehetlenné tenné azt is, hogy a hitelezők a butorok elárverezésével tönkretégyék az adósok családi életét.

Tánczvigalom. A bibarczfalvi ifjuság f. hó 29-én Bibarczfalván a Szabó Domokos fürdőhelyiségében a létesítendő dalárda harmoniuma javára tánczvigalmat rendez. A mulatság kezdete d. u. 1 órakor. Belépti díj személyenként 50 fillér, családjegy 3 személyig 1 korona.

Az algyógyi m. kir. állami gróf Kun Kocsárd székely földmives iskola igazgatósága 16 ingyenes és 7 mérsékelt fizetéses helyre pályázatot hirdet. 1. Az ingyenes helyekre kizárólag csak székely eredetű földmives ifjak vétetnek fel. Az ezen helyekre felvett tanulók a teljesen ingyenes oktatáson kívül díjtanul nyerne élelmezést, lakást butorral és ágyi ruhával, fűtést, világítást, mosást, betegség esetén orvoslást; az oktatáshoz szükséges mindenféle ruházatra minden növendék kap évi 30 koronát s ha szorgalmas, még 30 korona munkabért is kaphat. 2. A mérsékelt fizetéses helyre bármely magyar honpolgár pályázhatik. Ezek élelmezésükre minden hó 1-én 24 koronát fizetnek az igazgatóságnál. 3. Ugy ingyenes, mint a mérsékelt fizetéses és bejáró helyekre csak olyan a földmives osztályhoz tartozó ifjak vétetnek fel, akik 17 évet betöltöttek s mezei munkára képesek. A folyamodványok f. évi aug. 31-ig az algyógyi földmives iskola igazgatóságához nyújtandók be. A folyamodványok következőleg szerelendők fel: a) keresztlevel, b) iskolai bizonyítvány, hogy az illető irni, olvasni tud, c) vagyonossági, esetleg szegénységi bizonyítvány, d) illetőségi bizonyítvány, e) orvosi bizonyítvány arról, hogy egészséges, mezei munkára képes testalkatu s hogy semmiféle betegsége nincs, oltva a legutóbbi 5 év alatt volt stb., f) erkölcsi bizonyítvány s ha 3 korosztályt kiszolgált katoná, katonái igazolvány, g) ha kiskoru, szülei vagy gyami engedélyről szóló nyilatkozat, h) ha feleséges, gyermekes, ki kell mutatnia, hogy családja miből tartja fenn magát Algyógyon, ha odahozza. A pályázathoz szükséges további tudnivalókat megtudhatni az igazgatóságtól.

Dankó Pista városunkban. Dankó Pista, a hires zeneszerző dalos társulatával 25-én, szerdán városunkba érkezett s az este a Koronkay-fele kertben művészestélyt adott. Szép közönség hallgatta végig a szemszedett, ropogós, saját szerzeményű nótáit, melyet a jól összeválogatott társulat kitűnően adott elő. Dankó szívhez szóló nótáit élvezettel hallgatta meg a közönség, úgy, hogy estélyét csütörtökön megismételte.

A parajdi Dalegylet f. év aug. hó 4-én saját pénztára javára tánczvigalommal egybekötött dalesztélyt rendez a következő műsorral: 1. Nyitány, elő-

adja a marosvásárhelyi zenekar. 2. Huber „Nemzeti zászló“, előadja a dalkar. 3. Ének, zongorakisérettel előadják Sebestyén Gabriella és Sebestyén Irén. 4. Gaal „Balatoni nóták“ előadja a dalkar. 5. „Oh azok a klubok“ egyfelvonásos bohózat. Irta Makai E. (Rendező Mekkey Péter). Személyek: Férj Bacsó Ferencz. Feleség, Dávidházi Vilma. Utolsó bölény, Moldovány Ödön. Fátolos hölgy, Szamosán Olga. 6. Végler „Riadó“, előadja a dalkar. A dalesztély a birtokosság nagytermében, a tánczvigalom az áll. isk. helyiségében tartatik meg.

Hymen. Farkas Bernát helybeli szobafestő eljegyezte Reiser Johanna kisasszonyt Vácra.

A Székely dalegylet hangversenye. A dalegyletnek 22-én Homoród-fürdőn rendezett hangversenye fényesen sikerült. Az erkölcsi siker mellett az anyagi is igen szépen bevált, amennyiben 200 koronán felül volt a bevétel. A dalegylet ma, 29-én a Korondi-fürdőn rendez hangversenyt, melynek műsora a következő: 1. Thern K. „Dalünnepe“ előadja a dalegylet. 2. Szavalat Rázsó Margit kisasszony által. 3. Huber „Cserebogár“ előadja a dalegylet. 4. Farkas S. „Milyen lett volna az én anyósom“, vig magánjelenet, előadja ifj. Szemerjai Károly egyt. tag. 5. Huber „Nem nézek én, minek néznék“, előadja a dalegylet. 6. Szavalat Zenglitzky Károly egyt. tag által. 7. Káldy „Kurucz dalok“ előadja a dalegylet. 9. Huber „Ha meghalok“ előadja a dalegylet. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj személyenként 2 kor.

Megmérgezett halakat árultak kosárszámra szerdán városszerte. A halszüret onnan eredt, hogy Gáspár István tanár Kossuthuczai építkezésénél a Küküllő partjára beásott mészgödör beszakadt s a benne lévő vagonnyi oltott mész mind a Küküllőbe folyt s természetesen megsemmisítette a környék halait.

Elementek a katonák. A 82. gyalogezred helyben állomásozó zászlóaljja 24-én, kedden, ment el a nyári hadgyakorlatra.

Kosaras táncmulatság. A bögözi tanuló ifjuság augusztus 12-én, az „Országos tanítók háza“ javára színielőadással egybekötött kosaras nyári táncmulatságot rendez, mely alkalommal színrekerül Géczy Istvánnak az „Ördög mátkája“ című háromfelvonásos népszínműve.

Kik lehetnek jegyzőkké? Egymásután szervezik Budapest, Debreczenben, Kassán, Kolozsváron, Máramarosszigeten, Pécsen, Pozsonyban, Szombathelyen és Nagybecskerekken a közigazgatási tanfolyamokat. A belügyminiszter a napokban küldte meg az érdekelt törvényhatóságoknak a felvételre vonatkozó hivatalos leiratot, melyben a következők foglaltatnak: Fölvételnek a) 1900—1., 1901—2., 1902—3-ik iskolai tanévben azok az ifjak, akik hat gimnázium, reáliskolai vagy polgári, vagy ezeknek megfelelő kereskedelmi vagy katonai iskolát végeztek, b) ezek bevégezésétől számított egy éven át valamely községjegyzői irodában mint segédjegyzők, jegyzősegédek, irnokok, gyakornokok működtek s ezt az illető jegyző által kiállított s az (első alkalommal a járási főszolgabíró) azután alispán által láttamozott bizonyítvánnyal igazolják, hogy feddhetlen előéletűek (erkölcsi bizonyítvánnyal igazolandó) és az állam hivatalos nyelvét szóval és írásban bírják. Ezenkívül ki kell mutatni e) oly szülő (gyám) által kiállított nyilatkozatot, melyben kezességet vállal, hogy a hallgatón felvett ifju helyett a tandíj s minden más fizetéseket teljesíti, f) nyiltan ki kell jelenteni, hogy a fölvenni kért ifju igénybe akarja-e venni a bennlakással egybekötött konviktust. Jelentkezési végső határidő 1900. szeptember 5-ike, az ezután érkező kérvények és jelentkezések figyelembe nem vétetnek. A tandíj negyven korona, mely félévénként husz koronás részletekben fizetendő. Szorgalmas, példás magaviseletű és szegénysorsu ifjak ösztöndíjban és jutalomban is részesülnek. Az internatus egész évi díja 440 kor., mely havi 44 kor. részletekben előre fizetendő.

Térzene. A kápolna meletti sósfürdőn Ampovics Béla zenekara ma vasárnap és csütörtökön délután tézzenét tart.

Az aszfalt-bizottság f. hó 25-én tartott ülése alkalmával megtekintette az alsó-Kossuthuczai járda helyét s intézkedett a végett, hogy annak nivója az utca nyugati oldalán minél hamarabb megállapíttassék. Továbbá a városi tanácsot megkereste a célból, hogy a Kossuth-utca nyugati oldalán még a mult évben lerakott járda folyókái végre befedessenek. A munkálatok már annyira előre haladtak, hogy 3—4 hét alatt immár teljes befejezést nyernek.

Órát lopó katona. Tragikomikus jelenetnek voltak szemtanui a Szentimre-utczában járó-kelők 23-án. Ugyanis az ugynevezett kettős kuttól fölfelé

alig pár lépésnyire levő kisboltból úgy délutáni öt óra tájban egyszerre csak egy katona ugrott ki s a legnagyobb gyorsasággal a Tanoda-utca felé vette irányát. Nyomában egy jajveszékelt asszony szaladt s kiabálásával csakhamar fölverte a környék lakosságát, akik valamennyien a menekülő katona után vetették magukat s nemsokára sikerült is elfogni. A katona markában még ott szorongatta az ellopott ezüst órárt és lánczot, amelyet kardjával együtt elvettek tőle, de amelyet később visszaadtak s a szerencsétlent utjára eresztették.

Fogorvos Kovács I. budapesti fogspezciálista értesíti a n. é. közönséget, hogy a legközelebbi napokban visszatér kirándulásából Székelyudvarhelyre és ismét 8—10 napig fog itten működni. Lakása Budapest-Szállóba lesz, mint azelőtt.

Uj korszak. Az apróhirdetésekre új korszak köszöntött be a bélyegdíj eltörlésével s most már igazán a legolcsóbb ügynök és helyszerző az apróhirdetési rovat, csak a kérdés, hogy melyik lapban hirdessünk. Hirdessünk mindig régi, olvasott és elterjedt lapban, mert itt minden apróhirdetés eredménnyel jár; ilyen lap a „Budapest“, mely már 1/4 század óta fennáll, a gazdák, iparosok, kereskedők, szóval a nagyközönség kedvelt és olvasott lapja. Kinek eladó háza, telke, üzlete, butora van vagy ilyeneket megvételre keres, kinek munkásra, segédre vagy cselédre szüksége van, vagy bármiféle alkalmazottat keres, forduljon csak a „Budapest“ apróhirdetési rovatához, hol minden szó csak 3 fillér s az eredmény biztos. A „Budapest“ kiadóhivatala Budapest, IV. Sarkantus-utca 3.

Jenő és én.

Jenő az én novelláim hőse.

Ő az, aki hanyag előkelőséggel huzogatja előre a kézelőjét, ő az, aki bánatos mosolyal kavarja a theáját, ő az, a kinek nemes vonásai fájdalomosan rezdülnek össze e név hallatára: Eleonora, ő az, aki világfájdalmas közömbösséggel tűz minden este egy piros granátot a gomblyukába és mindennekfölött ő az, aki illatos Bock-jából bodor füstfelhőket ereget a menyezet felé.

Jenő jó, Jenő nemes, Jenő nagylelkű és Jenő fenkölt szellemű, Jenő szép, Jenő érdekesen sápadt, Jenő a nők barátja, a hölgyek öröme, a szívek királya, a legkitűnőbb tánczos, Jenő úgy jó, mint Ira Pain, úgy jóvagal, mint Adams, úgy viv, mint Gazzera, úgy öltözködik, mint a welszi herczeg és mindezt az én jóvoltomból. Mindezeket a kiváló tulajdonságokat nekem köszönheti, én ruháztam őt föl ezekkel, mert nem akartam, hogy a gögös Elvira grófnő ajkai körül fagyos mosoly játszadozzék, valahányszor Jenő a rózsaszínű félfomályban derengő boudoirba lép.

Szó sincs róla, méltán irigyelhetném Jenőt e kiváló tulajdonságokért. Nem is helyes dolog, hogy az író hőse minden világi jóból kivége a maga nem éppen kis részét, míg maga az író füstös redakcióban, szűk hónapos szobában, szerény viszonyok között élje le a maga kis életét. Égbekiáltó igazságtalanság ez, amelyet minden józanul gondolkozó embernek be kell latnia. És a pénzügyigazgatóság vagy mi a neve, mégis rank, szegény írókra rózza ki a nagy adót, nem a jól és könnyelműen élő novellahősökre, akik hatszobás garszonlakást, fogatot és szeretőket tartanak és a klubban szisszenés nélkül veszítenek el a makk kilenczesen 50,000 forintot.

Nem vagyok irigy ember, de az idők folyamán valami csendes düh szállta meg lelkemet, valahányszor arra gondoltam, milyen jól él ez az Jenő, novelláim népszerű hőse. Nemcsak a gögös Elvira grófnő és a halvány Eleonora foglalták őt szívükbe, de a tehetséges és eleven ifju bakfisok ajkáról is számtalanszor hallottam ezt a sóhajtatást:

— Ah, ha olyan férjet kaphatnék, mint Jenő! Ez az ideális férfi!

És haragom lassanként olyan hatalmas hullámokat csapott, hogy csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudtam leküzdeni. De végre nem tudtam tovább ellentálni a vágnak: meg kellett magamat boszulnom Jenőn. Meg nem ölhettem őt, mert ezzel magamat öltem volna meg. Ha legnépszerűbb alakomnak kitekerem a nyakát, senki sem lesz többé kíváncsi a könyveimre. De még sem tűrhettem tovább, hogy ez a ficzkó az én rovásomra duskáljon minden jóban. És a boszu órája csakhamar utott.

Egy este Jenő kissé becsipve jött haza a klubból. Én az íróasztalomnál ültem és éppen „Jenő utolsóelőtti szerelme“ című regényemen dolgoztam. Jenő egy kényelmes zsöllyébe vetette magát és lábait keresztbevetve, lagymatag hangon így szólt:

— Két millió fontot veszítettem becsületszóra Kanári herczeg ellen. Ha a pénz holnapig nincs meg, halál fia vagyok. Dühösen ugrottam föl:

— Már megint újabb bonyodalmakat csinálsz? Hiszen már a regény végén vagyok. Honnan teremtek elő holnapig két millió fontot, amikor egy pezetám sincs?

— Az a te dolgod — szólt Jenő hidegen. Te vagy a regényíró és én vagyok a hősöd. Te tartozol engem mindennel ellátni és minden bajból kihuzni.

Ezzel zsebébe nyult és rágyújtott egy szivarra. De alig szippantott belőle kettőt, megdöbbenve ugrott föl

— Mi ez? — kérdezte sápadtan. Ez nem az én rendes Bockom, ez közönséges británika! Ebből nem lehet bodor füstfelhőket eregetni!

Ördögi kaczagással feleltem Jenőnek:

— Ugy van! Ez az én boszum. Kicsérletem a szivar-

jainkat. Ezentúl én fogom a jó szivarokat szívni és te a rosszakat. Az már még sem járja, hogy az író 7 krajczáros szivarokat szívjon, a nyomorult hős pedig, aki az író kegyelméből tengeti az életét, 50 krajczárosokat.

Jenő megsemmisülten roskadt vissza a zsöllyébe én pedig ezzel megindítottam az írók hadjáratát a novellahősök ellen. Remélhetőleg győzni fogunk és akkor fölvirrad valahára a szegény magyar írónak is!

Közönség köréből*

Tek. szerkesztő ur! Kérem a következő soroknak b. lapjában helyet engedni sziveskedjék.

A város *Köztisztasági szabályzatának* 14. §-a előírja, hogy a *járdáknak állandó elfoglalása tilos*. Ezt a paragrafust éppen most, amidőn az aszfalt járda nagyrésze már elkészült, kellene a rendőrségnek a legszigorúbban venni. És mit tapasztalunk? A piac egyik legélénkebb forgalmu pontján, a *Walter Vilmos vendéglője előtt a járdán a közlekedést székek és asztalok akadályozzák*, ami a reggeli órákban, amidőn azok nincsenek elfoglalva, még megjárna, azonban délfelé, amikor egy pár vendég a székét a járda széléig tolja ki, hogy a közönség arról leszorul, ez már aztán csakugyan abszurdum! Nagyon csodálkozom, hogy ezt a rendőrség még nem tiltotta meg. Vagy talán a nyári időnyre a paragrafusok nincsenek érvényben? Mindenesetre kötelessége a rendőrségnek, hogy az ilyeneket gyorsan, minden tekintet nélkül megakadályozza, nehogy precedensül szolgáljon hasonló esetek gyakorlására, amely esetben igen visszás helyzetbe kerülne.

Sziveségéért fogadja a tek. szerkesztő ur köszönetemet. Teljes tisztelettel *Dr. N.*

* E rovatban helyet adunk minden csak közérdekű felhívásnak, a beküldő felelősségével. Szerk.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Ifj. K. L. I. H-t. Ez alkalomból már korábban kaptunk egy igen ügyesen megírt verset, melyet jelen számunkban közlünk is s így tehát az öné, sajnós, későn érkezett.

K. B. B. Levelére teljesen kimerítő választ ad *Kenedy* *Problemák* könyvének a következő részlete:

A barátainktól és jó ismerőseinktől kapott sziveség mindenesetre lovagias hálára vagy mint közönségesen mondják: *revanchera kötelez és a helyes érzületű ember ezt szem előtt is szokta tartani*. Azonban az, aki barátjain az adott sziveséget, hogy egymondjuk behajtja, nem cselekszik lovagiasan, ha pedig az adott sziveségnél sokkal többet vagy nagyobbat akar behajtani, akkor az a maga sziveségével egyszerűen *uzsoráskodik és nem tekintendő gentlemannek*, hanem csak lókupecznek.

Ez az uzora pedig rosszabb a pénzbeli uzoránál, mivel az emberek közt levő gyöngédebb érzelmeket aknázza ki és megrontja az élet szebbik részét.

Mindenesetre vannak ilyen sziveség-uzsorások, (magunk is tudunk némelyeket) és meglehet, hogy ön is egy ilyen körmei közé került. Ilyenkor pedig leghelyesebb úgy eljárni, hogy az ember egy nagyobb sziveséget tesz neki, mint amilyent ő tett az emberrel s amikor ez konstatálva vágyon, az ember szárazon odavágja neki:

— No, most quittek vagyunk!

És aszerint bánik el vele.

Ha pedig nem bírja a nyakáról lerázni, alkalomadtán pl pénzt ad neki kölcsön vagy efféle tapintatossággal szabadul meg tőle.

A jövőre nézve pedig megjegyzi a következő aranyszabályokat:

Ne igyunk mindenkivel „Bruderschaftot.”

Akit magunkhoz közel eresztünk, jól megválogassuk. Barátainkat erkölcsi és lovagiassági érzületük szerint válogassuk meg.

Sziveséget mástól csak akkor kérjünk, ha ezzel kénytelenek vagyunk és nagyon jól megválogassuk, hogy kitől kérünk vagy fogadunk el sziveséget

Végül óvakodjunk az uzsorások mindenféle fajtájától, legkevésbé a gentleman-uzsorásoktól.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Egy alig használt, kitűnő sserkesztű valódi angol Helical Premier Bicsikli eladó. — Csim e lap kiadóhivatalában megtudható.

Hirdetési bélyeget f. hó 1-étől kezdve az egyes hírlapi hirdetések, falragaszok után nem kell fizetni. Ez a nagy bélyegdíj volt az oka annak, hogy a közönségnél a hirdetés nem vált szokássá. Ezzel az ipari és kereskedelmi hirdetés céljaira felszabadult teljesen a publicitásnak hatalmas ereje, a mely megbecsülhetetlen szolgálatot tesz minden vállalkozónak. Az utcai hirdetések, falragaszok és reklámcédulák után darabonként járó 2 és 4 filléres bélyegdíjak is el lettek törölve. Ajánljuk lapunk hirdetési rovatát, ugyszintén könyvnyomdánkat izléses kiállításfalragaszok, reklámcédulák elkészítésére a nagyközönség b. figyelmébe. Becsek D. Fia könyvnyomdája Székelyudvarhely.

Szám 478—1900.

főispáni.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye székelyudvarhelyi közkórházának az igazgató-főorvosi állásra pályázatot hirdetek.

Ezen állás évi 1600 korona fizetéssel és 400 korona lakbérrel van rendszeresítve.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1883. I. t-cz 9. §. II. pontjában körülírt minősítésüket, valamint műtősebési képesítésüket és legalább két évi kórházi szakgyakorlatukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám **foljó év augusztus 7-ig** bezárólag annál inkább benyujtsák, mivel a később beérkezendő kérvények figyelembe nem vétetnek.

Székely-Udvarhelytt, 1900. július 12-én.

Hollaki Arthur,
főispán.

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Érvényes 1900. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.		V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely ér.	159			620
731			316	Bikafalva	140			601
743			329	Bögöz	127			547
807			354	N.-Galambfalva	110			530
823			411	Bethfalva	1241			501
831			421	Székely-keresztur	1232			458
848			438	Ujszékely	1203			429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148			414
209			1025	Brassó		209	800	
921			504	ind. Héjjasfalva ér.		1112	403	
951	558	1140	532	Segesvár		1053	340	
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213	
		419		N.-Szeben				
	656	125		ind. K.-Kapus ér.		943	158	
	849	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054	
		1030		M.-Vásárhely		1080	115	
	854	443		ind. Kocsárd ér.		750	1042	
	1046	645		Kolozsvár		555	833	
	281	1117		Nagy-Várad		211	342	
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830	

Az indulási és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁵⁹ perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.

Utányomat nem díjaztatik.

Csak nőket érdekelhet e szenzációs felfedezés!

„Afroditin“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatásu laurus-írja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársony-lágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatásu ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a

„Stearoptinum“ labororiumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. szám.

„STEAROPTINUM“

(Olaj-sebtapasz) Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: **vágás, zúzódás, égés, fagyás**, mindenféle **kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések** stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásáért kezességet vállal, a mi ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ labororiuma. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ labororiumában

Budapest, VII. ker., Mexikói-út 88. II. 25.